

по тази овошка нѣма ни единъ плодъ. Заповѣдай де, баремъ на тази гранчица да израсте едно листо!»

Царьтъ пакъ отговорилъ, че той и това не може да направи.

Слѣдъ това свѣщенника го завелъ при една къща, прѣдъ която едно дѣте търсило нѣщо по земята. Старецьтъ казалъ на царя: «Царю честитий, това дѣте търси нѣщо, за да играе. Заповѣдай де, да си намѣри баримъ едно камъче». Царьтъ, като се замислилъ малко, отговорилъ: «Драгий приятелю, чакъ сега разбрахъ, като какво си искалъ да ми кажешъ въ расходката. Азъ всекога казвахъ, че всичко можъ да направя на този свѣтъ; но ето, че ти доказа, че този е най-могъщниятъ, който е направилъ рибитѣ въ водата, листата по гранчицитѣ и камънитѣ по земята».

Наистина, на този свѣтъ е най-могъщниятъ само Богъ; за това на него трѣба всеки да се покорява.

СЛОВОРНА ДРУЖИНА.

Единъ воденчаръ ималъ само едно магаре. На това магаре като му дѣтегнало да носи пълни чували, ту отъ воденицата въ градътъ съ брашно, ту отъ градътъ на воденицата съ жито, побѣгнжло отъ господара си. Като бѣгало по пжти, срѣщнжло едно куче. Това куче било избѣгало отъ господара си въ това врѣме, когато господарьтъ му щѣлъ да го заведе на ловъ. Магарето и кучето се съгласили да пжтувать заедно. За да се прѣхранжтъ, намислили, гдѣто и да отиджтъ да станжтъ градски музиканти. По пжти срѣщнжли една котка, която отъ гладъ едвамъ пристжпвала. «Кждѣ отивате», понитала ги котка—